

De sector aan zet

Aalt Dijkhuizen, februari 2010

Als emotie wordt omgezet in regelgeving, schiet de redelijkheid er vaak bij in. Denk maar aan toenmalig minister Van Aartsen, die na de uitbraak van varkenspest eind jaren 90 de varkensbedrijven opzadelde met een even meedogenloze als zinloze korting van 25%. Of het vorig jaar door de Tweede Kamer afgedwongen verbod op de productie van nertsen. Leidt er alleen maar toe, dat in de vraag naar bont gaat worden voorzien door landen waar het welzijn van de dieren heel wat minder is dan bij ons. Of het recente, onder druk van media en politiek afgedwongen besluit om het ingezette vaccinatiebeleid tegen Q-koorts binnen een paar dagen te veranderen in het massaal ruimen van drachtige geiten. En dat geeft weer aanleiding tot de volgende emotie: de roep om maar helemaal te stoppen met intensieve veehouderij in Nederland. Dit terwijl de feiten laten zien, dat juist een intensieve en hoogproductieve veehouderij op de meest duurzame wijze voorziet in de groeiende behoefte aan dierlijke eiwitten.

Hoe kan het toch, dat een hoog ontwikkelde samenleving als de onze zich zo gemakkelijk laat leiden door emoties. En relevanter: wat is er tegen te doen? Ik zou zeggen 'be good and tell it'. Zorg dat je als sector ongewenste overlast richting de omgeving en de samenleving minimaliseert of nog liever voorkomt. Zorg ook dat je wat betreft de noodzakelijke vernieuwing het initiatief houdt. Wacht niet tot de emoties hoog zijn opgelopen en de minister een commissie instelt à la de weer veel genoemde Commissie Wijffels van bijna 10 jaar terug, maar neem daartoe zelf het initiatief. Stel een permanente vernieuwingscommissie in, met als (roulerend) voorzitter een van de captains of industry. Een commissie, en een captain, die naar buiten toe de goede wil van de sector een gezicht geeft en actief uitdraagt, en naar binnen toe het gezag heeft om zaken te agenderen en voor elkaar te krijgen. Volgens mij de enige manier om toekomstige maatregelen gestoeld op emotie te voorkomen. Maatregelen, waar iedereen later, als de rust en rede weer zijn teruggekeerd, alleen maar spijt van heeft.

En wat die verbeteringen betreft, er is nog zoveel mogelijk. Neem alleen al wat moderne technieken als slimme sensoren, biomarkers en intelligente ict ons bieden. Daarmee wordt het steeds beter mogelijk om maximaal te voorzien in de behoeften van elk individueel dier, hoe groot de veestapel ook waar ze deel vanuit maakt. Een efficiëntere productie, beter dierenwelzijn en een lager op risico op dierziekten gaan dan hand in hand. Een prima antwoord ook op de toenemende emoties rond megastallen. Dit soort antwoorden zijn op elk terrein mogelijk. Het zou dan ook doodzonde zijn, als een door emotie overmande insteek de veehouderij uit Nederland zou doen verdwijnen. Maar de tijd dringt. De sector is aan zet. Als Wageningen UR doen we graag mee.

Meer informatie over dit onderwerp is bijeengebracht op www.wur.nl/melkvee100plus